

ta olli õrrakadunud. Laps mõstas lapse wihil: „Ma joosin eue, ja üks „kuur hal foer tulli ja mõttis tagga eue „kraest mind kinni, ja kandis mind suus „ärra, jõest ja põsades läbbi ja wiis „mind ühhe võsa all, kus paljo kutsikad „kous olli!“ Eest lapse juttust moistis iggaüks, et hunt tedda olli õrrakuñaud, ja omma pessasse viuud. „Aega, kust „sa siis súa said, kutsikid vannemad — „Se wanna foer, ütles laps, idu ühhe „påma, ühhe lamba talle, teise påma „ühhe perja ja muud, kutsikattele, ja „minna sõin sej fa; kül olli punnanne ja „maage libba.“ — „Aega eks sul ol „nud külm?“ — „Olli fa, kui wanna „foer õrreldes, oggo fai jäse tulli. siis „heitis kutsikatte kõrva, ja siis olli soe „kül“ — „Kuigi sa siis nenda kraest ja „sib-

„ilmist kistud oled?“ — „Kutsikad „mängisid minnoga, ja kistid keppadega, „et hirmus kibbe olli“ — „Eks sa siis „sanud õrratullemä?“ — „Ei sanud; „kutsikad ja wanna foer piddasid kün „ni“ — „Kuid a sa siis vimaks peäst „sid?“ — „Wanna foer läks jälle üks „kord ärra, ja siis ma peästsin haddaga „kutsikatte kraest, hakasin pimedas „joosma; kül olli kül, kül nutsin, seini „selle mehhhe kätte sain, kes mind kois „viis.“ —

Nenda räkis se laps, ja iggaüks panni seda immeeks. Se olli nüüd selge kül, et se laps hunti pessas olli olnud, ja et hunt tedda omma poiadele olli wi „nud. Küllab temma ehet tahtis tedda mur-